

Ασπρόπυργος: Ένα ατύχημα που προαναγγέλεται, δεν είναι ατύχημα

του Barikat

Όταν συμβαίνει ένα εργατικό ατύχημα, πάντα φταίει η «κακιά στιγμή», ένα «ανθρώπινο λάθος», μια «παράλειψη». Συνήθως, τις πρώτες ώρες, ειδικά αν το περιστατικό αφήνει πίσω του έξι ανθρώπους με σοβαρά ή λιγότερο σοβαρά τραύματα, τα αφεντικά και οι ντουντούκες τους στα ΜΜΕ δηλώνουν την οδύνη και τη θλίψη τους. Μόλις κοπάσει ο θόρυβος, καθαριστούν τα συντρίμια και η «είδηση» χαθεί στη λήθη, τα θύματα γίνονται θύτες. Ένας απρόσεκτος χειριστής, ένας αφηρημένος εργάτης πάντα θα πρέπει να πάρει πάνω του την ευθύνη. Τα πραγματικά θύματα, ίσως να μην δουλέψουν ξανά και σίγουρα ποτέ κανένα αφεντικό δεν θα αναλάβει όχι απλά το κόστος αλλά δεν θα ζητήσει ούτε ένα συγγνώμη, γιατί το κύρος της εταιρίας είναι πάντα πάνω από την οποιαδήποτε ανθρώπινη ζωή.

Για περίπου ένα μήνα, στο διυλιστήριο των ΕΛΠΕ στον Ασπρόπυργο, μια σειρά μονάδων περνούν από την διαδικασία του Shut Down. Μια καθιερωμένη διαδικασία μηχανολογικού ελέγχου, συντήρησης και καθαρισμού των μονάδων που διαχειρίζονται καύσιμα, η οποία διεξάγεται τακτικά ανά κάποια χρόνια και απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή και υψηλή ειδικευση από το προσωπικό που αναλαμβάνει τη διαδικασία.

Αυτή η διαδικασία έχει το χαρακτηρισμό της υψηλής επικινδυνότητας και ακριβώς γι' αυτό το λόγο το Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων στα Ελληνικά Πετρέλαια (ΠΣΕΕΠ), σε επανειλημμένες συναντήσεις με την εταιρία και σε δημόσια ανακοίνωση του πριν 15 μέρες, είχε επισημάνει τους κινδύνους από την ανάληψη των έργων του Shut Down από εργολάβους και εφιστούσε την προσοχή για την τήρηση των στοιχειωδών κανόνων ασφάλειας αλλά και απαραίτητης ανάπαυσης των εργαζομένων που θα πάρουν μέρος στις εργασίες.

Τελικά, δεν έφταιγε ούτε η «κακιά στιγμή», ούτε το «ανθρώπινο λάθος». Το συγκεκριμένο ατύχημα σήμερα το πρωί στα ΕΛΠΕ, είναι απλά η αφορμή για να αναδειχθεί η πραγματική κατάσταση που επικρατεί στα διυλιστήρια. Για να αποδειχθεί ακόμα μια φορά ότι οι κερδοφόροι κολοσσοί της ενέργειας, δεν χτίζονται ούτε πάνω στο επιχειρηματικό δαιμόνιο των διοικούντων τους, ούτε στη δυνατότητα της ελεύθερης αγοράς να επιβραβεύει την καινοτομία και την εφευρετικότητα. Το κέρδος γεννιέται εκεί που τσακίζεται η εργασία. Εκεί που η κερδοφόρα επιχείρηση είναι διατεθειμένη να πάρει τα ρίσκα της. Αλλά μη γελιέστε, δεν μιλάμε για τα ρίσκα της έκθεσης στον ανταγωνισμό της αγοράς ενέργειας. Μιλάμε για τα ρίσκα της έκθεσης της ανθρώπινης ζωής στον ανταγωνισμό για τα υψηλότερα κέρδη του αφεντικού.

ΕΛΠΕ Α.Ε.: Η κρίση είναι για τους άλλους

Η ΕΛΠΕ Α.Ε. είναι ένας από τους μεγαλύτερους ενεργειακούς ομίλους στην Ανατολική Ευρώπη, με δραστηριότητα σε επτά χώρες και εισηγμένη στα Χρηματιστήρια της Αθήνας και του Λονδίνου. Το 42% των μετοχών της ανήκει στην Paneuropean Oil & Industrial Holdings Ltd. (Όμιλος Λάτση), το 35% έχει παραμείνει στο Ελληνικό Δημόσιο και το υπόλοιπο ποσοστό μοιράζεται σε ιδιώτες επενδυτές εσωτερικού και εξωτερικού.

Δεν μας κάνει ιδιαίτερη εντύπωση η μη αποτύπωση της κρίσης στα οικονομικά μεγέθη μιας

από τις μεγαλύτερες εταιρίες της χώρας. Αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι το πως καταφέρνει μια εταιρία με βασικό αντικείμενο της το πετρέλαιο και τα παράγωγα του, να καταγράφει κέρδη σε συνθήκες μείωσης της τιμής του αργού πετρελαίου, παγκοσμίως. Αυτό που έχει ακόμα μεγαλύτερο ενδιαφέρον είναι η φράση από την ανακοίνωση για τα πεπραγμένα της εταιρίας για το Δ' Τρίμηνο του 2014 (παρατίθεται αυτολεξεί): Το Δ' Τρίμηνο 2014, ο Όμιλος ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ δημοσίευσε την υψηλότερη λειτουργική κερδοφορία όλων των εποχών για Δ' τρίμηνο, διαμορφώνοντας έτσι τα ετήσια Συγκρίσιμα Κέρδη EBITDA 2014 σε €417 εκατ. (2013: €178 εκατ.) και οδηγώντας σε θετικά Συγκρίσιμα Καθαρά Αποτελέσματα.

Τα κέρδη πάνω από τους ανθρώπους

Η ΕΛΠΕ Α.Ε. τη στιγμή που καταφέρνει να διευρύνει τη δραστηριότητα της ώστε να έχει αυτά τα πρωτοφανή αποτελέσματα που την καθιστούν εντός των ηγετικών δυνάμεων του ελληνικού καπιταλισμού, δίνει και ένα μάθημα για το τι σημαίνει ανάπτυξη.

Το εργατικό κόστος σε μια εταιρία που υπερδιπλασιάζει τα κέρδη της μέσα σε ένα χρόνο, συμπίπτει κατά 20%. Οι συνολικές παροχές προς εργαζομένους (μισθοί, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά, κ.α.) το 2013 είναι στα 294 εκατομμύρια ευρώ, ενώ το 2014 πέφτουν στα 236. Το υπόδειγμα ανάπτυξης των ΕΛΠΕ είναι απλό: Μια σειρά εργασιών ανατίθεται σε εργολαβίες (με τρανταχτό παράδειγμα τη διαδικασία του Shut Down που αναφέρθηκε παραπάνω) και οι νέες προσλήψεις που θα φανταζόταν κάποιος ότι θα ήταν απαραίτητες για μια εταιρία που αναπτύσσει σε τέτοιο βαθμό τον κύκλο εργασιών της, περιορίζονται και η απαιτούμενη ένταση της εργασίας καλύπτεται από τη διόγκωση των ωραρίων των ήδη υπάρχοντων εργαζομένων.

Με το μοντέλο αυτό, η κερδοφορία στήνεται πάνω σε εργαζόμενους που δουλεύουν 12ωρες βάρδιες, σε συνθήκες σωματικής εξάντλησης και υψηλού κινδύνου λόγω της φύσης της δουλειάς, με την ασφάλεια τους να κρίνεται από την «εμπειρία» των εργολαβικών εταιριών που αναλαμβάνουν εργασίες στις δεξαμενές.

Όσο δεν επιτίθεται στον πλούτο, θα σου επιτίθεται αυτός

Ένα εργατικό ατύχημα τέτοιας έκτασης, είναι απλά η αφορμή για να μιλήσουμε ξανά γι' αυτά που χάνονται στην κυρίαρχη αφήγηση της «ανάπτυξης» και της «επιχειρηματικότητας». Ο ελληνικός καπιταλισμός έχει στηθεί πάνω στο πιο κλασσικό, ανθρωποβόρο μοντέλο που συνέλαβαν οι νεοφιλελεύθεροι για να συνεχίσει το κεφάλαιο να κερδοφορεί. Η επιθετικότητα αυτού του μοντέλου, στην κρίση γίνεται ολοένα και μεγαλύτερη. Ο κυνισμός του βρίσκεται σε κάθε λέξη της ανακοίνωσης της ΕΛ.ΠΕ Α.Ε. για το σημερινό ατύχημα στον Ασπρόπυργο:

«Σήμερα 08/05/2015 και ώρα 08:20, υπήρξε περιστατικό ανάφλεξης σε μονάδα των εγκαταστάσεων του διυλιστηρίου Ασπρόπυργου, κατά τη διάρκεια προγραμματισμένων εργασιών συντήρησης από έμπειρη ελληνική εργολαβική εταιρεία. Διεκομίσθησαν σε νοσοκομεία της περιοχής έξι τραυματίες. Το περιστατικό αντιμετωπίστηκε άμεσα από τις υπηρεσίες πυρόσβεσης του διυλιστηρίου ενώ ελήφθησαν όλα τα προβλεπόμενα μέτρα ασφαλείας, σύμφωνα με τις σχετικές διαδικασίες».

Κανένας άλλος δρόμος δεν μπορεί να υπάρξει όταν η κερδοφορία και η ανάπτυξη, χτίζονται πάνω σε ανθρώπινα κορμιά. Καμία διέξοδος δεν υπάρχει αν οι πλούσιοι δεν πληρώσουν σε

αυτή τη χώρα. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος πέρα από την επίθεση στον πλούτο. Γιατί όσο δεν οργανώνεις την επίθεση σου σε αυτόν, αυτός θα συνεχίσει να παίζει κορώνα γράμματα τις ζωές των φτωχών.